JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ANTONIO LA PERGOLA
9 päivänä marraskuuta 1995 *

1. Komissio vaatii 18.1.1995 nostamassaan kanteessa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta on laiminlyönyt sille EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvollisuudet jätettyään annetussa määräajassa ryhtymättä tarvittaviin toimenpiteisiin seuraavien direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä:

— vesiviljelmissä tuotettuja eläimiä ja muita tuotteita markkinoille saatettaessa noudatettavista terveysmääräyksistä 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/67/ETY [1];

— eläinten suojelusta kuljetuksen aikana 19 päivänä marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/628/ETY, jolla on muutettu direktiivejä 90/425/ETY ja 91/496/ETY [2] ja

— hevosruton valvonnasta ja sen leviämisen ehkäisemisestä 29 päivänä huhtikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/35/ETY [3].

2. Ranskan tasavalta on huomauttanut vastineessaan, että se on tällä välin ryhtynyt toimenpiteisiin taatakseen direktiivin 91/67/ETY saattamisen osaksi kansallista oikeusjärjestystään antamalla 26.1.1995 tätä koskevan asetuksen. Komissio on ottanut huomioon tämän voimaan saattamisen ja on tämän vuoksi ilmoittanut yhteisöjen tuomioistuimelle työjärjestyksen 78 artiklan mukaisesti peruuttavansa kanteensa siltä osin, kuin siinä on kysymys direktiivin 91/67/ETY voimaansaattamisen laiminlyönnistä [4].

3. Tässä suhteessa on ainoastaan todettava, että Ranskan hallitus ei kiistä direktiivien

* Alkuperäinen kieli: italia.

1 — EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1.

2 — EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

3 — EYVL L 157, 10.6.1992, s. 19.

4 — *Käsiteltävänä olevassa asiassa on tarkemmin kyse kanteen osittaisesta peruuttamisesta, mistä ei ole säädetty työjärjestyksen 78 artiklassa, jossa pikemminkin säädetään vain siitä, että riita-asian käsittely peruutetaan kokonaisuudessaan. Kanteen peruuttamisesta seuraa itse asiassa "asian poistaminen rekisteristä". Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin viimeaikaisessa oikeuskäytännössään (ks. viimeksi asia C-257/94, komissio v. Italia, tuomio 12.10.1995, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) myöntänyt, että asianosaiset voivat tällä tavoin osittain peruuttaa kanteensa. Tämä on itse asiassa perusteltua, kun otetaan huomioon, että muodollinen hakemus, jossa velvoitteiden täyttämättä jättämistä koskeva vaatimus sisältyy yhteen kanteeseen vaikka se koskisi useita rikkomuksia, eroaa aineellisesta hakemuksesta, jolle on ominaista se, että siihen sisältyy useampia samankaltaisia, velvoitteiden täyttämättä jättämistä koskevia vaatimuksia, jotka muodollisesti on sisällytetty yhteen kannekirjelmään, mutta joista jokaisella on eri causa petendi ja jotka tämän vuoksi ovat prosessuaalisesti itsenäisiä.*

91/628/ETY ja 92/35/ETY voimaansaattamisen laiminlyönnistä esitettyä väitettä. Se korostaa huomautuksissaan vain, että niitä asetuksia, joilla kaksi edellä mainittua direktiiviä saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä, valmistellaan parhaillaan. Tämä ei kuitenkaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan [5] ole peruste velvollisuuden täyttämättä jättämiselle.

4. Esitän tämän vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy kanteen siltä osin, kuin se koskee direktiivien 91/628/ETY ja 92/35/ETY rikkomista ja velvoittaa työjärjestyksen 69 artiklan 2 ja 5 kohdan perusteella asian hävinneen Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

5 — Ks. *ex multis* asia C-147/94, komissio v. Espanja, tuomio 6.4.1995 (Kok. 1995, s. I-1015).